

og han maa ikke uden vedkommende Arvingers eller Kreditorers Samtykke antage en curator honorum udenfor Kjøbenhavn. Denne Bestemmelse har altid været forstaaet saaledes, som den ogsaa forekommer mig alene at kunne forstaaes, saaledes at Skifteforvalterens Ret til at antage en curator honorum er udenfor Kjøbenhavn betinget af samtlige Vedkommendes Samtykke, og nu forekommer det mig, at det vilde være i høi Grad mod Manden i den nye Skiftelov og med den Stilling, man der paalægger Skifteforvalteren, om man nu vilde indføre den Forandring, at han skulde kunne antage en Kurator mod Vedkommendes Samtykke, naar han havde Flertal for sig.

Steenstrup: Da det ærede Medlem trækker dette frem, saa skal jeg tillade mig at læse de Ord op, som staa i den af ham citerede § 88 i Sportelreglementet. Det hedder der: „at Skifteforvalteren maa ikke uden vedkommende Arvingers eller Kreditorers Samtykke antage curatores honorum.“ Nu sætter jeg, at der staa i en Lov, at Indenrigsministeren maa ikke uden Byraadets eller Amtsråadets Samtykke gjøre det og det; er det saa Enstemmighed, der forlanges? (Ordføreren: Det er Praxis). Nei, det maa det ærede Medlem undskyldes; at der er nogle Steder i Landet, der have den Praxis, skal jeg ikke modsiges, men andre Steder i Landet have den modsatte Praxis, og vil det ærede Medlem gaa videre og se, hvorledes denne Bestemmelse er fortolket i de senere Reglementer for Bestindien og Guinea, vil han se, at den har været forstaaet paa den Maade, at der var Tale om Flertallet, thi i disse Sportelreglementer staa udtrykkelig, at naar Skifteforvalteren desuagtet — uden Alles Samtykke — antager en Kurator, kunne Vedkommende klage videre; deri ligger ligesom, at han kan gjøre det uden Alles Samtykke.

Minested: Jeg tror dog, det er temmelig klart, at der ikke er det Forhold tilstede mellem Interessenterne i et Bo som i et Byraad. Det er ganske sikkert, at i et Byraad er Byraadets Flertals Beslutning Raadets Beslutning, men et saadant Forhold har ingenlunde været tilstede og er ikke tilstede med Hensyn til Interessenterne i et Bo. Dette har ingenlunde været det Gældende hos os, og jeg fastholder, at man altid har forstaaet Bestemmelsen i Sportelreglementets § 88 paa den Maade, jeg har sagt.

Steenstrup: Den sidste Paastand kan jeg

naturligvis paa ingen Maade indvømme, da jeg selv tidt er bleven valgt til Kurator med Flertallets Stemme. Naar det ærede Medlem holder paa, at „vedkommende Kreditorers Samtykke“ er det Samme som samtlige Kreditorers Samtykke, kan jeg heller ikke samstemme med ham deri, og naar det har været gældende siden 1814, og vi saa faae en Konkurslov, som udvider og slaar fast, at der kræves simpel Flertal for Kreditorernes Vedkommende, saa indser jeg virkelig ikke, naar man nu skaber en Kurator i Dødsbo, som har meget mindre Magt, hvorfor man da ikke tør betro det til et Flertal, der dog selv skal betale Gildet.

Hindenburg: Jeg vil tillade mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, som nu fatte sig, om han ikke er enig i, at naar det hedder, at Fallitboet kan ekstraheres til Fallenten med Kreditorernes Samtykke, saa maa det forstaaes og er altid blevet forstaaet om samtlige Kreditorers Samtykke og ikke om Flertallets alene.

Steenstrup: Det vil jeg gerne indvømme, men det er vist ogsaa et helt andet Forhold end det nærværende, hvor der tales om at vælge.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Følgende Forslag af Udvalget:

1) Forslag under Nr. 1 til § 6:
I Linie 5 ændres „Jurisdiction“ til: „dømmende Myndighed“.

2) Forslag under Nr. 2 til § 9:
I Linie 5 ændres Sætningen „og . . . Udløb“ til: „og, for saa vidt Kreditorerne ere blevne indfaldte, først efter Udløbet af den dem satte Frist.“

3) Forslag under Nr. 3 til § 13:
I 2det Stykke Linie 5 ændres „Effekter“ til: „Giendele“.

4) Forslag under Nr. 4 til § 20:
I Linie 1 ændres „Proklama“ til: „Indkaldelse“.

5) Forslag under Nr. 5 til § 21:
I Linie 3 og 4 ændres Sætningen „dog . . . Virkning“ til: „dog kan Indkaldelsen i Forhold